

aaret. Nej, jeg siger, at jeg frygter ikke. Saa megen Støtte er jeg overbevist om, at vi have af Landboerne, og for Resten ogsaa af mange Byfolk, men navnlig af Agravere, at jeg ikke er bange for at stemme imod det Forslag om de 137 Valgkredse, som har ligget og ligger for igen, fordi den kunde Fornuft vil overbevise Folk om, at det er uretfærdigt over for Landet i Forhold til Byerne, og derfor er det vor Pligt at stemme derimod. Jeg behøver ikke det Rygstød, som det ærede Medlem i den omtalte Pjece — som jeg ikke skal komme tilbage til at citere — gør gældende, idet der siges, at Rigsdagsmænd her i Tinget, som muligvis vare ledede af de 137 Folketingsmænd, vare bange for at stemme dette slemme Forslag ned i Papirskurven, hvor det hører hjemme, de vare bange for den Nummelagitation, der da vilde blive drevet i Sommerkampagnen. Jeg er ikke bange for, at den Agitation vil falde ud, som det ærede Medlem ønsker, men til Slutning vil jeg give det ærede Medlem et Raad, og det er dette: Da det lader til, at baade han og det ærede Medlem fra Ribe ikke ere saa sikre paa at kunne staa imod — det ærede Medlem fra Odder drev det jo saa vidt forleden Dag, at han sagde: „Stemmer ikke“ til de 137 Valgkredse, saa han behøver altsaa lidt Rygstød mod den Nummelagitation, som mulig kan komme igen — saa vil jeg, da det ærede Medlem forleden Dag beklagede sig over, at den omtalte Pjece var udjølgt, bede ham om at foranstalte et nyt Udlag og fordele det ligeligt i Ribe- og Odderkredsene, saa antager jeg, at de Herrer næste Gang ville faa det Rygstød af Vælgerne, som de behøve for at staa imod et saa uretfærdigt Forslag som det, der indeholder 137 Kredse.

Formanden (Clausen): Det ærede Medlem brugte i sin Tale det Udtryk om det ærede Medlem fra Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust), at han stælder ud. Dersom det var stet her i Salen, vilde en saadan Optraeden selvfølgelig være bleven paataalt. Da det ikke er stet, er det nævnte Udtryk af det ærede Medlem ikke tilladeligt.

Klein: Inden denne Sag afflutes, ønskede jeg gerne at udtale mig ganske kort om min Stilling til Sagen. Jeg vedkender mig den Dag i Dag den Forstaaelse af Grundlovens § 32, som jeg stadig og gentagne Gange har gjort gældende, navnlig ogsaa ved den Bestyrelse, hvortil det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) henviste i Gaar. Jeg mener

altsaa, at Grundlovens § 32 bestemmer, at Antallet af Folketingets Medlemmer skal staa i et vist Forhold til Folketallet her i Landet, nemlig som 1 til omtrent 16,000 Indbyggere, og at Folketingsmændene skulle vælges enkeltvis i Valgkredse af omtrent lige Størrelse. For saa vidt Forholdene her i Landet have udviklet sig saaledes, at den nuværende faktiskste Tilstand ikke fyldestgør Grundlovens Bud i denne Henseende, maa det være en Pligt for Lovgivningsmagten at søge at bringe Tilstanden i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. Man vil i denne Henseende ikke kunne skyde sig ind under, at man ikke vil finde det ønskeligt at ordne Forholdene paa den Maade, som Grundloven bestemmer. Jeg henholder mig ganske til den Ytring, der er citeret i Udvalgets Mindretals Betænkning, og som er brugt for et Par Aar siden af den nuværende Formand i Landstinget, at Grundloven skal lydes, og at der for saa vidt ikke ligger Vægt paa, om man synes om den eller ikke synes om den. Man har ikke andet at gøre end at lyste Grundloven, saalænge dens Bestemmelser ere, som de ere. For ikke at misforstaa, skal jeg føje til, at jeg personlig kunde ønske ved en Revision af Grundloven at faa den ændret i forskellige Stykker, men jeg er grundlovslydig nok til at tilfidesætte mine Ønsker i denne Henseende for, hvad Grundloven efter min Formening forlanger. Naar man skal skrive til en ny Lov om Valgkredsordningen her i Landet, bør den ny Lov altsaa fyldestgøre Grundlovens Bud.

Jeg behøver ikke at dvæle ved det Spørgsmaal, om det foreliggende Lovforslag maa siges at fyldestgøre Grundloven eller ikke, thi dels forekommer det mig overflødigt nærmere at undersøge den Sag, og dels er det, saa vidt jeg ved, i Virkeligheden anerkendt fra alle Sider, at Lovforslaget, som det foreligger, ikke er i Overensstemmelse med Grundloven. Det, som efter min Formening derfor egentlig bør blive det afgørende Spørgsmaal i denne Sag, er dette, hvorvidt det er tilladeligt midlertidig at træffe en Ordning, som ikke fyldestgør Grundloven. Man har jo, hvad det foreliggende Forslag angaar, ogsaa paaberaabt sig dette, at der ikke her er Tale om nogen Fastslaaen af Valgkredsene, at der ikke er Tale om en Valgkredslov, der for saa vidt helt og holdent skulde træde i Stedet for den nuværende Valgkredsordning og blive bestaaende som Norm for Eftertiden. Man har jo gjort gældende, at det kun er en midlertidig Ordning, og det er jo gentagne Gange fremhævet i Udvalgets Flertals Betænkning, at det, der tilsigtes, er kun en